

2314

2314

Journal de Mr. de la
Purification

Handwritten text, possibly a signature or name, written in cursive script. The text is faint and difficult to decipher, but appears to be written in two lines. The first line is more legible and may contain the name "George W. ...". The second line is less clear but seems to be a continuation of the same text.

COMPENDIUM

totius Philosophiæ
elaboratum à R. P. &

Sapientissimo: M. Jacobo
Lopes è Societate Jesu,

Anno Domini

M. D. CXXIII.

P. 1. A. dil. 1. 1. 1.
1

ANACEPHALAESES

Operis Conimb. in Physic. Artis.

Prævisio.

Anacephaloesem opus Conimb. in 8. Phys. lib. vestrij p:
abus exorato appropior Inuitatq; qd at n inuitq; ut l:
ne difficultati qm et in facillimis reb; periclitari ille q;
eas inuitq; motu pssim utare. Ut n. opt. D. Ambr.
suy lib. 5. de op. gnta. Disp. Cap. 18. ait Mitò tam fa:
cile qn hiat difficultate qd facias inuitq;. laboriosu
placit n. nitas uia id in isto tramite incedere. Cate:
rum si uolras ducatum pbeat pincendum. Ipsi
uestaram ut rejr uoluntatem compendiarum Ihi:
loso pher uiam lubens arripio, qm breuiss. po:
turo conficiendam: n. n. uos p longas uerbo:
rum ambages patiar moram s'habere id
eloquentia lenocinij depositis, uide
Minerud I hiam doans a conitro:
inculcatam uobis tradam. Ita in
ut antiq; la ad notare n. desi:
na. In toto ope tuj id est q;
oblectatatem intacta q;
obtas uobis labra dal
oculis remitta
detij xoy, pende
infimilo: tande
fimo de inceptioe
et de iusti, se
lijis p breuiss. que
trunculas ex planabo, et ad unig. uig. uale l. arja stura
Lahij dtharia, ex q; stui point, consecrabor. q' ora in
de; mai. q' tiam, se nisti me q' Virginij ecomia fortunare
edant.

ex potest? By affe. Sed qd aliquid artificiali unq sine cog-
rentia extra speciem suam uadant et in alienis vici-
erumpere vult qd obiecta cognitionis perfectam hinc inco-
nere. Philosophus dicit qd cognoscere est esse inf. qd id phi-
net ad metaphysicam.

Obi qd cognitio comprehensiva est id est percepti-
onem suam qd causam suam officium qd preteritum
et perfectum, qd nati est qd continetur est agere. By affe.
ad cognitio comprehensiva est qd res cognoscitur quia est se
cognoscibilis, qd habet res cognoscibilis est illis unq: qd
intendit.

Ad id ad cognitionem ad requiritur cognitionem effectum.
um qd continetur in sua individuali qd hoc n pot hunc
ad nati: nec enim requiritur cognitionem individualium qd:
idem ipse qd hoc n cadunt sub seiam, nec arguunt deinde
perfectam in se.

Collige 1° rem creatam esse comprehendit ab intellectu
creato qd ad hoc nati qd cognoscitur quia cognoscibilis est
ab intellectu, qd n illud dicitur perfectum modo eandem
rem se comprehendit se in ipsam rem et magis cognoscibilis
ad. eo ab extrinseco.

Collige 2° magis est posse comprehendit ab intellectu
creato ad hoc n. sufficit cognoscere se, qd magis pot re-
cipere spectato hoc rem status qd se int. finita.
At si sumat per ordinem ad infinitum se, qd absolute pot
recipere tunc n comprehendit n in itate est comprehensibilis
ad. se, qd hoc nati est sup nati in comprehendit pot. Eodem
modo Philosophus dicit de dignitate in ordine ad se in qd di-
vidi pot.

Collige 3° in specie falsa aliquid ad cognitio-
nem ad requiritur cognitionem infinitorum qd in hoc
qd hoc nati se qd n sunt qd n subordinati ad cog-
nitionem ad comprehendit n requiritur cognitio carum qd accipit sub-
ordinata. Collige ultimo n ex eo Theologus apperere
aiam Christi domini cognoscere affe et singula qd aliquid
res n comprehendit comprehendit deq loquuntur id alia multo
nati h. d. i.

Item (Theses 1^a) in hominibus, ut notum n^o est, in partibus suis aliis, in oia in hoc respectu, h^o habet infirmitatem gradus perfectioris, hoc est n^o regit ex eo qd in hominibus et leone dicitur infirmitate ipse partibus, qd in h^o ut notum, et h^o ipse n^o refundentur, ut patet per perfectiones in hominibus qd illis n^o subordinantur. Verum quia ipse, dum se extendunt, n^o habent qd portionem arithmeticam nec sunt veluti numeri, id est figure in quas infinitas multitudinem n^o notum.

(Theses 2^a) ad cognitionem distam actuali infirmitatis n^o regit notum distam infirmitatis qd n^o regit, ut quicquid est aliquid, et est in via illius distam infirmitatis, n^o potest ad cognitionem actuali infirmitatis detrahere accepti, sicut ut ad istam distam cognitionem minime regit notum infirmitatis.

(Theses 3^a) in dicens superiora cognoscere distam actuali n^o notum, et illius notum regit ad cognitionem infirmitatis, cum loq^r qd n^o ad cognoscendam perfectissimam desiderium ipse infirmitatis.

(Theses 4^a) ea qd in magis et minus, ut in notum, in et priora, et perfectiora sunt n^o potest n^o notum notum, cognoscere distam actuali qd, in magis ut in asperum h^o h^o ut qd cognoscendo.

Qvæstio 3^a

Sint ne max^e utilia notiora nobis cognoscere confessa actuali.

Ita n^o si n^o notum, qd impeditur inferat id, qd ex iis qd a notum notum n^o concepti, ut ipse infirmitatis. Et esse 1^a illa in notum notum, qd si notum notum, ut n^o notum notum. 2^a qd id n^o notum n^o impeditur id n^o notum notum, quem potest esse n^o notum. Ad talia sunt qd ad n^o notum notum, id est n^o notum. Et ducunt n^o notum concepti, qd ipse ipse infirmitatis, ut n^o notum notum. 3^a n^o notum notum, ut n^o notum notum. 3^a n^o notum notum, ut n^o notum notum.

Ita 2^a. Si non amovendo impedimento magis unum quia ad
 ad hoc corrigenti, quoniam magis unum? Sed ad hoc est unum, unum de
 iactu ex hoc debet de hanc occurrit, quia corrigenti sub non indi-
 vidui quia, quoniam ipse. Sed quia quia sub ipse continetur, quoniam ipse
 infirmam unum apprehendimus.

Notandum 1°. non est eandem rationem de hoc concepta aliam na-
 turam, ac de hoc conceptus ipse infirmam. Unde non opus est ut 2^a con-
 ceptus sit aliter, 3° Quoniam etiam de istis illis non ad conceptus.
 notam unum magis ex istis et magis memoriam est tunc repetiturus est.

Notandum 2°. Quod ad id quod quod est remotione loquitur.
 primitiva, referre adhuc de istis istis singulis et quod effluxit de
 hoc aliam, nam in poam unum quod in illa magis alii unum.
 non est eadem, quoniam huius est eadem quod, quod prioritas, et
 notabilior ex praesertim requirit imaginem.

Unde Colligetur 1°. in cognita de notata unum non est ens, nec
 rem non imperfecta requirit ad notam perfectioris. Unde conceptus unum.
 non est praesertim ad notam ipse infirmam.

Colligetur 2°. ens est magis non quia cognoscibile, quoniam infirmam
 non, ac in diei eam, unum ista cognoscibile. non est quia ad notam cognoscibile,
 et infirmam cognoscibile ut quod a in ista facta hoc est.

Colligetur 3°. an notam quod non est ad quod ista, si notae hu-
 jus intelligatur deum abstracta continentur sub se, et de poam actin-
 guntur est ad quod ista, si notae ad quod ista intelligatur id, et poam
 facta notam deum ad quod ista. Unde non opus est ut in unum non sit ens.

Colligetur 4°. primum illud impossibile est ad id est et ad id non
 diei in cognita complexa, quod est ex istis quod cognoscibile, et diei
 primum de notabilioris primum unum ista, et alii poam notae.

Colligetur 5°. omnino singulis quod est conceptus de ista quia
 notae, quod actus unum movetur de. et actus movetur quod abstracta est
 unum magis ad id participat: hoc autem singulis est ipse, dignoscibile
 ipse factus, et intelligitur ad sui notam, magis ex ista imaginem de
 poam.

Colligetur 6°. quod diei nam infirmam est in poam quod ipse. Unde
 ad comparare nam infirmam quia est poam poam quod ipse. Unde
 in ista actuali est. Unde non opus est, ut quia cognoscibile quia, et sit ista
 poam in ipse. Colligetur 7°. ex eo quod ad magis de ista poam
 in se facta ista beante, recte colligi, quia ad notam cognoscibile quod
 notae de ista, ad id unum, de quod notata diei.

Questio 4^a
 Sit ne sinte 1° cognitv^o a nro intell^o
 Janⁿ.

Res^{ta} cognita a nobis in ta^{ta} et single, 1° q^o 1° cognitv^o a sensib^o et nro.
 gaudere: id intell^o hoc statu cognoscim^o a sensib^o mutabil^o: So 1° cog:
 noscitur single: 2°. Causa nat^o n^o impedita adit^o nobilissimam quem pot^o
 efficiunt: id sp^o intelligibilis et intell^o ita se hinc: hoc placent no:
 bilissima conceptu^o q^olib^o et q^o singl^o ut pote p^ofectior^o et utili^o.

Collige^o 1° n^o oportere ut intell^o p^ori intelligat, id q^o sp^o
 intelligibilis primario representat, id id ad q^o mag^o ex^oultat. Va
 le sp^o intell^o bilis primario representat rem cum intell^o a illa
 id single ad q^o cognoscenda mag^o a phantasmat^o ex^oultat, cog:
 noscet.

Collige^o 2°. mai^o ex^o p^o d^ori n^o impedire cognoscim^o em^o
 illam iurare q^o tunc e^o in se single, a q^o nobis cognoscim^o a^o h^oit.

Collige^o 3° quos n^o in uero p^ori omnes uros
 p^ori appetere, q^o loim p^ori xoin 1° cognoscant id q^o imp:
 fute et q^o p^o umbra^o illa single sub uaga cognoscim^o p^ocipit,
 nec ob remium humori uelibi in discernendi potest.

Collige^o 4°. d^ori intell^o et arte et single, d^ori in
 arte q^o e^o ill^o p^ori arte cognoscere n^o a^o ali^o p^ori.

Collige^o 5°. d^ori n^o intellexisse single cognoscim^o.
 p^ori q^o in arte q^ondo a p^ori single cognoscim^o reflexe id
 tunc uoluntate indicare cognoscim^o inflax^o hoc a intell^o infl:
 tere n^o ad phantasiam ut cognoscim^o single, ad uij cognoscim^o
 a phantasmat^o ex^oultat.

Questio. 5^a
 Sit sine sub^o a nro acc^ois a
 nobis 1° intelligat?

By single, a nob^o. 1° cognitv^o, et single sensibile d^oriatum,

ad subiecta (si est) habere spectat ad actus dicente intellectus. In triplici subla-
 tis impedimentis. Hoc quod intelligit de 2° percipit, quod sensus 1° cog-
 noscit, id sensus 1° cognoscit singula sensibilia derivata concu-
 te ad subiecta ad actus. 3° intentionum. Hoc non quod hoc est
 singula mittit spiritum in sensu quod subiecta ad mittit in sensu sui se-
 militudine, hinc affinitate agit. 3° intentionum. Dicitur si est factus
 spectat quod accipit inconcreto concurrens subiectis, 3° set in-
 ustube et implicite et percipit.

Aliter 1° accipit 2° cognoscit posteriori quod subiecta cognos-
 cit nisi loquatur de cognitione perfectissima via abstractionis
 2° de cognitione via inventionis et infusa, hac non prius percipit.

Aliter 2° cogitativa, si data prius cognoscere accipit quod sub-
 iectam, quod hanc si illam cognoscit, ad nisi arguendo cognoscit.

Aliter 3° ad postea quod in prius, ac magis presentis et aie presentis
 tria affinitate quod ipsa aie sibi 2° presentia in obtinere prius et magis
 sensus illi 2° accipit singula.

Aliter Ultimo Deum ad 2° primam cognitionem ad nobis intus
 nec nos in illo cetera cognoscere tanquam in se prius cognitio ad
 dici non cognoscendi alia, quod hinc hinc ceteris cognoscit, quod
 participatam am unitatem, 3° ipsa Deum.

Caput . 2^m.

Quaestio . 1^a.

Distinuat ne totum ad suis
 peccati sit scriptis. an n?

Cursus Utique semel indicat habitum, quod habere affam. Medi-
 am opinionem inducentem virtutem. Habitum omnino excludit
 aucto 3°. 8° plurimum aucto docet, et magis merito si ad hanc aliquid
 magis realiter ut ipse cursus arbitrari, falso in regerenti quod
 ad diffidit virtutem ad regerenti magis realiter, ut quod habemus
 in meta tractatu 3°.

Auribus

Attendendum quod tota virtute in distinguendo a quibus sit
sumptus, quod nulla materia dignitas ibi necesse est, et hæc sufficit: quod
intentionem. Hinc loco ubi dicitur materia habet.

Quæstio. 2^a.

Sit ne materia. 1^a. ex se divi-
dua, et extensa, an n?

Respondet Cursus articulo 2°. Nam 1° nisi beneficio immutabilitatis
est extensa et divisiblem, quod verum est, si intelligatur de ex-
tensione et divisibilitate immutabilitatis, hoc non solum probatur ratione. Probatur
in eodem articulo: ad id si intelligatur de extensione per ordinem ad totum
et de divisibilitate absolute, quod probatur arguendo in articulo.
quod videtur per se.

Caput. 3^m, 4^m.

Quæstio. prima.

Utrum res nates ad max^m et ad mi-
nimū defitæ sint, nec ne?

Hanc quæstionem ut in preloquio commisit in orationem relinquere deus cele-
britate vestri oculis contemplandam.

Caput. 5^m,

Quæstio. 1^a.

Utrum prius recte ab Arte defitæ sit an n?

Præmissa sunt quod nec ex se, nec ex aliis, sed omnia ex ipso sunt. 1^a

Quæstio, 1^a
 Insit ne rebus Physicis materia.

Q¹ta 1^a Q¹ ma insit rebus Physicis? By aff. 1^a q¹ ma insit ex
 ligno igne generat, ligno n^o generat ex toto, alioq^{ue} est annihilata
 q¹o generat. Negt p^{er} cam notem q¹ ma ignis generat: q¹o manet
 quid: n^o q¹ ma ligni; alioq^{ue} darentur dua q¹ ma ut in ead^{em} ma q¹o
 manet ma.

Q¹ta 2^a Q¹ ma fuerit creata a Deo? By aff. 1^a q¹ ma
 si ma n^o fuisse creata, l^{icet} h^{ab}eret e^{ss}entia, l^{icet} q¹ generat, n^o q¹ ma
 q¹ a id e^{ss}entia d^{ic}it, n^o q¹ ma q¹ generat q¹ d^{ic}it ex p^{ro}prio
 substo: q¹ ma iⁿ e^{ss}entia iⁿ substo: q¹o q¹ ma generari ab alio
 p^{ro}prio substo.

Q¹ta 3^a Q¹ ma n^o corumpi et q¹ a alioq^{ue} compari
 Physicu mate periret ex toto et q¹ a si Deus noua ma n^o crearet
 de efficiente ma creata nulla darentur de nouo generat. V^{er}o q¹o
 d^{ic}it d^{ic}it ma q¹ ma seu corumpi intelligend^u e^{ss}entia q¹ ma
 in iⁿ ad p^{ro}prio, ac si d^{ic}eret ma quodam^o definire du
 p^{ro}prio d^{ic}it reu^{er}tere q¹o p^{ro}prio ex o^{mn}i q¹ ma iⁿ e^{ss}entia
 ma apta iⁿ ad illam p^{ro}prio iⁿ q¹ ma p^{ro}prio.

Quæstio, 2^a
 Q¹ ma apposite definiat^{ur}, cog^{no}scat^{ur},
 appellet^{ur}?

Q¹ta 1^a Q¹ ma apposite definiat^{ur}? By aff. Defio ma e^{ss}entia ex q¹o
 p^{ro}prio fit, n^o p^{ro}prio: q¹o p^{ro}prio, h^{ab}eret e^{ss}entia iⁿ e^{ss}entia. Parta ex re
 e^{ss}entia e^{ss}entia e^{ss}entia q¹o finalem q¹o q¹o exemplari ad u^{er}u
 imitacionem q¹o e^{ss}entia. Parta q¹o e^{ss}entia, reu^{er}te p^{ro}prio ex q¹o
 fit e^{ss}entia q¹o p^{ro}prio q¹o p^{ro}prio accendat^{ur} q¹o ma.
 Parta q¹o reu^{er}te ma e^{ss}entia ex q¹o et accendat^{ur} sunt compa
 p^{ro}prio: reu^{er}te e^{ss}entia ex q¹o et d^{ic}it n^o fit un^u q¹o
 d^{ic}it

compositi realit. Physica. Partes se subditæ recipiunt sicut sub:
 naturalib. Deniq. parte 1° ponitur maiore claritate gradus.

Nota 2^a & 3^a in istis potest sine fin. Si neg. quæ
 in 2° & 3° transiunt ad finem: ita unum relatum in aliq.
 neg. nisi q. ordine ad aliud: So nec in nisi q. adine ad finem.

Regaly in Pintus hanc posuim incepta efformare
 potest. By aff. q. in natura attributa, ut in pura poam in im
 subit in effugiat noster in tunc cognoscim: So in tunc. Jam
 huc conceptus q. in distincta ex opioi cursu q. in tunc aucto
 2° q. quæri de profetas et dicitur opioi in tunc natu. q. in Phy.
 siologia tradit, nisi ex p. gria et peculiari natura in tunc
 huc p. b.

Nota 3^a q. in istis in nocuget. By mulas ut videtur
 in ista 3° ab ista appellati mater q. in fin. suo q. in g. q.
 mio exupit et foveat: sig. grandata in ista ginit et foveat
 ex sic.

Qvæstio, 3^a,

Ovo nam pacto sese
 heat in ad
 poam.

Hanc q. in Venet trad. 1° Met. 1° q. Cap. 1° q.

Qvæstio, 4^a,

U in fin appetat?

By aff. q. in aff. ut appetit suam pfectionem: ita fin in pfectio
 non amat in: So in appetit finem in aut in in appetit
 in aliud in in finem in ad recipiend. finem in inclinat q. ab
 ipa in in d. h. g. ut in in finem in p. p. in app. completa.
 centia: in finem in habita in app. desiderij. Et in
 in actu in finem in pfectionem finem. By. 1° q. alia

appetit, 2^a nullas faciat illis appetit ex se
 Dicitur 7° si fiat appetat manū per affectū 2^a fiat et
 inclinatio natū ad manū ut ad suam formam in 7° compūm d.
 dicit: 7° ut dicitur ad ipsam manū.

Quæstio. 8^a

¶ mō ad compū natū essetia
 ptineat, an n^o.

Plā 1^a ¶ mō ut pars essetia compū natū. Per aff. 1° a
 compūm natū i^o totū Physicū: Et totū Physicū constat ex
 unitate ex nā et fā: 7° ex illis constat ens natū. 2° q
 aliq ut natū i^o totū hōi fā 7° pū i^o qd incomple:
 tū ut absolute in materia, ut tū hōi in sua essetia i^o q
 incomplem ut absolute materialē.

Plā 2^a ¶ mō singlū includati in essetia cuiusq^o com:
 pūti Physicū singlū. Per aff. 2^a ita si hōi nā singlū
 larū ad compūm singlū ut tū in i^o ad compūm in i^o; 7° si
 hōi i^o de essetia compū i^o illa ut de essetia compū singlū. 7°
 G. Soraxū. Aliq si hōi. 7° 1° essetia ut includeret manū
 et Soraxū manū n^o includeret requeret hōi n^o pōi^o essetia
 de Soraxū pōi^o 7° ut dicitur natū a Soraxū xii mē.

Plā 3^a ¶ mō singlū q^o includati in essetia cuiusq^o in
 mundū ut continuationē. Per aff. 1° q^o aliq n^o i^o una et
 cat Soraxū. 7° essetia. 2° q^o in resurrectione n^o rediret animū
 ad d^o corp. Dixi alibi d^o nūise q^o in corp^o inanimatū mō n^o fā
 et stabili qd i^o q^o hōi qdā d^o nūise d^o d^o hōi succedunt.

¶ Dicitur: si hōi singlū mō i^o de essetia Soraxū, 7° ma:
 tuo Soraxū i^o de essetia cadaverū: 7° p^o fineret ad essetiam
 duos corpos. Per conc. totū pōi^o n^o i^o mō p^o i^o ad d^o
 versa omnia successine, q^o mag^o successine hōi
 informati, qd si cad mō dicitur compū hōi competat
 7° ordine divina pūdentia in utri^o resurrectione d^o:
 tribueti.

Questio. 6.

¶ ne mā diūa virtute absq̄ oī frā
substantiali coherere possit,

Hanc q̄. d. q̄. subaltā in univ. in nra Met. tra. i. de cau-
salit. 6. 7. 9. Cap. 5. q̄. 1.

Questio. 7.

Sit ne privatio ens. a n?

Q̄. 1. 1. ¶ privatio facti sumpta sit ens reale an ens
vici? Ex natura u. Sibi q̄a privatio ē negatio frā in sub:
iusto apto: s̄ negatio nihil in se potat in virtutē, nec in
intell. s̄o nec ē ens reale nec vici. Sed in negatio fieri
ens vici, q̄ tunc d. q̄ in tunc accipiunt eam p̄tā, hūm.

Q̄. 2. 1. ¶ privatio facti sumpta sit in rebus
clusa sp̄ie intell. Ex aff. Sibi q̄a frā ejus privatio
rele d. hō versanti circa id subm. s̄o q̄ dō subm in
tempore a nā constituto caret frā hūm illig privationi;
s̄ hoc contingit sine sp̄ie intell. s̄o facti privatio doli
in rebus clusa intell. sp̄ie, n̄ ita d. ut hūm alijm ex
ritiam, q̄ ipi facti competat, in n. extra sit q̄ p̄tā:
num, n̄ p̄tā respici in negōe facti accepta. D. s̄o privatio
ex h. re fundatū q̄ tunc d. q̄ ipi subm, ut suo nō
re ipsa convenit.

Hinc colligitur q̄ privationi inq̄ue inherere subm
inherere. n. ē ens p̄tā: d. ipi privatio in e subm q̄n
ab eo remouet frā, ut q̄ privatio. D. et privatio facit frā
bonitati, s̄ sine bonitati ad laudem q̄ d. plantā mēy
alure.

2. 1. ¶ privationi n̄ dicitur maleficam: q̄ hūm alijm
in effectum, q̄ p̄tā nocere, s̄o q̄n remouet a nā boni